

- 10) Zakład Materiałów Wiązających,
- 11) Zakład Materiałów Izolacyjnych,
- 12) Dział Techniczno-Inwestycyjny,
- 13) Pracownia Konstrukcyjna,
- 14) Warsztaty,
- 15) Zakład Fizyko-Chemiczny.

2. Instytut prowadzi następujące zakłady naukowo-badawcze, pracownie, laboratoria itp.:

- 1) Laboratorium Przemysłu Materiałów Wiązających w Groszowicach,
- 2) Laboratorium Przemysłu Szklarskiego w Zawierciu,
- 3) Laboratorium Przemysłu Wapienniczego, Piąza-Kraków,
- 4) Laboratorium Przemysłu Ceramiki Budowlanej w Andrespolu,
- 5) Ośrodek Dokumentacji Naukowo-Technicznej Przemysłu Materiałów Wiązających w Groszowicach.

§ 17. Wszelkie zmiany struktury wewnętrznej instytutu mogą być przeprowadzane wyłącznie za zgodą Ministra w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Rozdział IV.

Zasady gospodarki finansowej.

§ 18. Ogół dochodów i wydatków instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Przemysłu Lekkiego.

§ 19. 1. Do składania w imieniu instytutu oświadczeń w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych osób.

2. Osobami upoważnionymi są: dyrektor, jego zastępcy i ustanowieni pełnomocnicy. Zastępcy dyrektora i pełnomocnicy działają w granicach swego umocowania.

3. Minister ustanawia i odwołuje pełnomocników oraz ustala granice umocowania zastępców dyrektora i pełnomocników, jak również może upoważnić dyrektora do samodzielnego składania oświadczeń w szczególnym zakresie.

§ 20. Wszelkie dokumenty obrotu pieniężnego, dokumenty obrotu materiałami i towarami, jak również dokumenty o charakterze rozliczeniowym i kredytowym, stanowiące podstawę do otrzymania lub wydania środków pieniężnych, materiałów albo towarów, podpisują łącznie dyrektor lub osoba przez niego do tego upoważniona i główny (starszy) księgowy lub osoba przez niego do tego upoważniona.

§ 21. Do dokonywania czynności określonego rodzaju lub czynności szczególnych mogą być ustanowieni pełnomocnicy, którzy działają łącznie lub oddzielnie w granicach ich umocowania. Udzielenie pełnomocnictwa następuje w sposób przewidziany dla składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych instytutu.

Rozdział V.

Likwidacja instytutu.

§ 22. Likwidację instytutu zarządza Minister w porozumieniu z Ministrem Finansów i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

129

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 17 września 1951 r.

w sprawie udzielania zamówień przez przedsiębiorstwo państwowe pn. „Centrala Jubilerska“.

Na podstawie §§ 12 i 13 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się przedsiębiorstwo państwowe pn. „Centrala Jubilerska“, zwane dalej „Centralą“, do udzielania w okresie do dnia 31 grudnia 1952 r. zamówień osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) bez potrzeby uzyskiwania stwierdzenia odmowy przyjęcia tych zamówień przez jednostki do tego upoważnione — w zakresie:

- 1) robót budowlano-remontowych w lokalach użytkowych celem przystosowania ich do potrzeb Centrali — do wysokości 30.000 zł,
- 2) usług na odcinku pomocniczych czynności jubilerskich i zegarmistrzowskich — do wysokości 15.000 zł,
- 3) dostaw używanych urządzeń sklepowych i zabezpieczających oraz narzędzi, maszyn i urządzeń technicznych niezbędnych do produkcji jubilerskiej i zegarmistrzowskiej — do wysokości 15.000 zł.

§ 2. 1. Ceny za roboty budowlano-remontowe powinny być ustalone na zasadach określonych w § 4 zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 19 lipca 1951 r. w sprawie dostaw, robót i usług na

rzecz Skarbu Państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych (Monitor Polski Nr A-68, poz. 889).

2. Ceny za usługi oraz maszyny i urządzenia używane w braku ustalonych cen ustalone być powinny komisyjnie (§ 3) z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 3.

3. Zakup maszyn i urządzeń technicznych podlegających rejestracji i wykupowi na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o rejestracji maszyn i przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 285) odbywać się może tylko w trybie i na warunkach przewidzianych w tej ustawie.

§ 3. 1. W przypadkach gdy przewidziane jest komisyjne ustalenie cen, ceny ustala komisja kwalifikacyjna powołana przez naczelnego dyrektora Centrali.

2. Decyzja o powołaniu komisji powinna zawierać: skład członków, termin oraz cel zwołania komisji.

3. W skład komisji wchodzi:

- 1) kierownicy lub osoby przez nich upoważnione działów: technicznego, handlowego, księgowości i zaopatrzenia,
- 2) przedstawiciel Związku Zawodowego Pracowników Handlu.

§ 4. 1. Określenie ceny zakupu maszyn i urządzeń używanych przez komisję następuje przez zmniejszenie wartości nowego urządzenia tego rodzaju, co ofiarowane, o stopień zużycia urządzenia będącego przedmiotem oceny.

2. Jeżeli urządzenia ze względu na konstrukcję, styl lub inne okoliczności nie posiadają przydatności użytkowej w tym stopniu, co urządzenie nowoczesne — komisja powinna nadto ustalić stosowny procent potrącenia i o ten procent zmniejszyć cenę żadaną.

§ 5. Komisja sporządza protokół z przebiegu czynności. Protokół powinien zawierać uzasadnienie w przedmiocie określenia ceny.

§ 6. 1. O każdym kupnie urządzeń i maszyn Centrala powinna zawiadomić wydział finansowy przy-

dium powiatowej (miejskiej) rady narodowej, właściwej ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania sprzedawcy.

2. Wypłata należności nastąpi po upływie 14 dni od zawiadomienia, jeżeli przed upływem tego terminu władze finansowe nie dokonają zajęcia.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. *St. Ochab*

130

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 10 stycznia 1952 r.

w sprawie szczególnych uprawnień i ulg dla rolników—żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin.

Na podstawie art. 8 i 12 dekretu z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 339) zarządza się, co następuje:

§ 1. Członkom rodziny żołnierza, prowadzącym gospodarstwo rolne żołnierza oraz gospodarstwo własne, jeżeli prowadzenie tego gospodarstwa i utrzymywanie rodziny zależne było w przeważającej mierze od pracy żołnierza, przysługuje poza innymi uprawnieniami, przewidzianymi w tym dekrete, pierwszeństwo w korzystaniu ze świadczeń pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie i przy odbudowie wsi oraz w uzyskaniu przydziałów buldca i materiałów budowlanych, jak również pomocy finansowej, przeznaczonej dla gospodarstw chłopskich na ich odbudowę lub podniesienie produkcji, na równi z innymi osobami, którym przysługuje pierwszeństwo do tych świadczeń i pomocy w myśl przepisów szczególnych.

§ 2. W szczególności w zakresie akcji, prowadzonych w resorcie rolnictwa, rodzinom żołnierzy przysługuje pierwszeństwo:

- 1) w korzystaniu z pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie na równi z osobami, wymienionymi w art. 2 dekretu z dnia 12 września 1947 r. o pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 59, poz. 320, z 1950 r. Nr 13, poz. 125 i z 1952 r. Nr 1, poz. 7);
- 2) w korzystaniu z pomocy sąsiedzkiej przy odbudowie wsi na równi z osobami wymienionymi w art. 7 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o pomocy sąsiedzkiej przy odbudowie wsi (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 58, poz. 461 i z 1950 r. Nr 9, poz. 90) na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Odbudowy z dnia 13 kwietnia 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 157);
- 3) w otrzymywaniu pożyczek w ramach akcji przesiedleńczo-osiedleńczej ze środków planu inwestycyjnego na odbudowę zagrod wiejskich i na zakup koni i krów;
- 4) w otrzymywaniu zapomóg w ramach akcji przesiedleńczo-osiedleńczej na przeżycie w pierwszych miesiącach po osiedleniu;

5) w nabywaniu materiałów budowlanych pochodzących z rozbiórki budynków na resztówkach pomajtkowych;

6) w nabywaniu kwalifikowanego materiału siewnego, nawozów sztucznych, środków chemicznych do walki z chorobami i szkodnikami roślin;

7) w korzystaniu z kredytów na zakup materiału siewnego, nawozów sztucznych i na wykonanie orok.

§ 3. Niezależnie od form pomocy, przewidzianych dla rodzin i żołnierzy w art. 8 dekretu z dnia 6 września 1951 r., należy w stosunku do żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin stosować następujące ulgi:

- 1) żołnierzom i członkom ich rodzin obniża się na okres odbywania przez żołnierza kadrowej służby wojskowej czynsz dzierżawny od gospodarstw, wydzierżawionych przed rozpoczęciem tej służby:
 - a) o 50% — jeżeli łączny obszar dzierżawionego gospodarstwa i gospodarstwa własnego nie przekracza 5 ha,
 - b) o 25% — jeżeli łączny obszar wydzierżawionego gospodarstwa i gospodarstwa własnego nie przekracza 10 ha;
- 2) żołnierzom i członkom ich rodzin przyznaje się pierwszeństwo w zawieraniu, w pierwszej kolejności po spółdzielniach produkcyjnych, umów z państwowymi ośrodkami maszynowymi na wykonanie prac rolnych po cenach według stawek, ustalonych dla spółdzielni produkcyjnych;
- 3) członkom rodzin żołnierzy przysługuje pierwszeństwo w korzystaniu ze stypendiów, przeznaczonych dla uczniów szkół rolniczych i słuchaczy kursów rolniczych i w przyjmowaniu do szkół rolniczych i na kursy rolnicze.

§ 4. Określenie, kogo zalicza się do członków rodziny żołnierza w rozumieniu przepisów dekretu z dnia 6 września 1951 r., zawiera art. 2 tego dekretu.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. *M. Bodalski*

131

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 12 stycznia 1952 r.

w sprawie ustalenia wykazu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Zdrowia.

Na podstawie § 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 21 maja 1951 r. w sprawie organizacji finanso-

wej i systemu finansowego jednostek organizacyjnych podległych Prezesowi Rady Ministrów, Państwowej